

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 18P/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715200110
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Svoboda
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2015:7715200110.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Vincent Svoboda, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa : J., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, dieťa rodičov : matky J., otec neuvedený, o návrhu navrhovateľov : X/ J.ar. XX.X.XXXX, bytom U., X/ H. nar. XX.X.XXXX, bytom U., na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol :

I. Návrh zamietam.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie :

Navrhovatelia J. návrhom zo dňa 7.1.2015, doručeného súdu 8.1.2015 navrhli, aby súd zveril mal. J., do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti a zaviazal matku maloletého J. prispievať výživným na výživu maloletého.

Matka maloletého a kolízny opatrovník navrhli návrh zamietnuť.

Vykonaným dokazovaním, oboznámením sa s rodným listom maloletého J. /č.l.2/, s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu 18P/3/2015 /č.l.39/, výpoveďou účastníkov, zistil nasledovný skutkový stav :

Maloletý J., sa narodil svojim rodičom z družského vzťahu, keďže otcovstvo k maloletému nebolo uznané a matkou maloletého je J. Okrem maloletého J. sa zo vzťahu s H., narodili aj deti: Y. U týchto 2 detí je ako otec uvedený H.. U mal.J. je otec na rodnom liste neuvedený.

Navrhovatelia v návrhu uviedli, že otec mal.J. a ostatných dvoch detí H. matku mal.detí, ich dcéru opakovane psychicky a fyzicky týral, čo dospelo až k tomu, že podali na otca detí trestné oznámenie. Mal.deti spolu s matkou sú v starostlivosti navrhovateľov od novembra 2014, s tým, že matka 26.12.2014 opustila spoločnú domácnosť a odišla so svojim druhom a všetku zodpovednosť prevzali o starostlivosť o deti navrhovatelia. Otec maloletých neprispieva na výživu detí a navrhovatelia sa starajú o deti.

V správe kolízneho opatrovníka zo dňa 11.2.2015 je uvedené, že rodine maloletého bolo vykonané šetrenie 5.2.2015, v ktorej správe je uvedené, že navrhovatelia vypomáhali so starostlivosťou detí od ich narodenia a navrhovatelia uviedli, že matka mal.detí, ich dcéra je opakovane psychicky a fyzicky

týraná zo strany svojho druhu. Ďalej navrhovateľa uviedli, že rodičia nikdy nemali stabilné bývanie a v čase podania správy, otec maloletého býva u svojho otca v D.. Mal.deti sú v starostlivosti navrhovateľov od novembra 2014, matka opustila spoločnú domácnosť 26.12.2014, avšak koncom januára 2015 sa vrátila do ich spoločného bydliska /č.I.23/.

Zo správy kolízneho opatrovníka Referátu poradensko-psychologických služieb zo dňa 4.3.2015 / č.I.26,27/ vyplýva, že z psychologického hľadiska sa javí zverenie detí do starostlivosti starých rodičov, navrhovateľov ako vhodné v prospech detí.

Na pojednávaní dňa 15.5.2015 /č.I.32,33/ navrhovateľka H., stará matka mal.J. uviedla, že so svojou dcérou J. mali problém už počas štúdia, keďže v 2.ročníku, keď ešte nemala 18 rokov otehotnela a narodil sa syn Y., otcom ktorého je H. Po narodení tohto dieťaťa dcéra spolu so svojim druhom bývala v rôznych podnájmoch a k trvalému pobytu bola prihlásená do bydliska jej rodičov v r. 2014. V čase keď navrhovateľka s manželom bývali v Michalovciach v r. 2012 pomáhala tak svojej dcére, ako aj deťom a mala podozrenie, že jej dcéra je fyzicky a psychicky ohrozovaná svojim partnerom. Ďalej uviedla, že od novembra 2014 bývajú deti spolu s dcérou v rod.dome v U. a v podstate sa stará so svojim manželom o deti. Poukázala na to, že dcére zobral peniaze, výplatu jej partner JK., s ktorým žila. So samotným H. navrhovateľa nemajú dobré vzťahy, o deti sa nezaujímajú a pomáhal v r. 2014 pri oprave ich rodinného domu. Pokiaľ sa týka samotného návrhu navrhovateľka uviedla, že chceli dcére pomôcť, keďže je fyzicky trestaná a chcú, aby otec riadne platil na deti, keďže starostlivosť o maloleté deti zostala na navrhovateľov.

Matka maloletého J. na tomto pojednávaní uviedla, že nesúhlasí s podaným návrhom, keďže je schopná a vie sa postarať o deti, aj keď otec neposiela výživné. Pokiaľ sa týka útokov zo strany jej druhu fyzických k tomu uviedla, že nebola fyzicky napadnutá, až niekedy v r. 2014 v októbri došlo ku konfliktu medzi rodičmi maloletého. Boli problémy s bývaním, keďže nemali k dispozícii byt a z tohto dôvodu hľadali rôzne ubytovne. V r. 2007 pracovala v spoločnosti Y. a od r. 2008 pracovala v potravinách ako pokladnička, avšak tam ukončila prac.pomer 1.3.2015 dohodou. Jej druh nemal stále miesto, pracoval iba na dohodu a od 3.3.2015 je vo väzbe za obmedzovanie osobnej slobody, odkedy s ním nie je v kontakte.

Na pojednávaní 19.6.2015 matka uviedla, že od 8.4.2015 je evidovaná na úrade práce ako nezamestnaná a od 1.6.2015 pracuje na dohodu ako brigádnička na 4 hodiny v rýchlom občerstvení, kde má príjem 175 EUR mesačne. Berie podporu v nezamestnanosti vo výške 131,50 EUR a rodinné prídavky na deti. Podľa svojich možností zabezpečuje výchovu svojich detí. Brat matky mal.dieťaťa R., na tomto pojednávaní uviedol, že komunikácia medzi navrhovateľkou a matkou dieťaťa nie je dobrá a o domácnosť sa stará prevažne navrhovateľka, aj keď samotná matka mal.dieťaťa sa vie postarať o deti, povešia prádlo, robí v záhrade, chodí vonku s deťmi. Svedok uviedol, že jeho sestra nepije, ani nepožíva drogy a vie sa postarať o deti. Jeho vzťah s H. nie je dobrý, keďže má s ním konflikt aj fyzický, keďže ubližuje jeho sestre.

Na tomto pojednávaní navrhovateľka uviedla, že jej dcéra pomáha, vie sa postarať o deti, pracuje aj v záhrade, avšak dôvodom podania samotného návrhu je, aby sa deti mali lepšie a aby otec riadne prispieval na výživu a aby sa o maloleté deti nemuseli starať starí rodičia.

Kolízny opatrovník navrhol návrh zamietnuť, keďže samotná matka sa vie, chce o deti starať a nie sú splnené predpoklady na zverenie mal.dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa ods. 2, náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

Podľa ods. 3, náhradnou starostlivosťou je

- a) zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len „náhradná osobná starostlivosť“),
- b) pestúnska starostlivosť a
- c) ústavná starostlivosť.

Podľa ods. 4, súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 1, 2 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa ods. 2, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Zákon neurčuje v ust. § 45 ods. 1 žiadne hmotnoprávne podmienky pre zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, je tam iba uvedené, že je potrebné chrániť záujem maloletého dieťaťa. V danom prípade je potrebné využiť všeobecné ustanovenia § 44, ktoré určujú podmienky pre zverenie dieťaťa do akejkoľvek formy náhradnej starostlivosti. Vo vzťahu k náhradnej osobnej starostlivosti toto ustanovenie platí subsidiárne, preto možno vyvodiť, že dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti len vtedy, ak rodičia nezabezpečujú, alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa. Dôvody na strane rodičov, môžu mať subjektívny, i objektívny charakter. Súd skúmal, či v danom prípade žiadny z rodičov, teda matka nie je schopná náležitým spôsobom zabezpečiť riadnu výchovu dieťaťa, keďže otec je neurčený, aj keď matka uviedla, že otcom je konkrétna osoba.

Z výpovede matky, ako aj navrhovateľky súd mal za preukázané, že matka sa dokáže postarať o deti. Táto jej schopnosť postarať sa o maloleté deti je obmedzená jej príjmom, keď pracuje iba brigádnicke a poberá podporu v nezamestnanosti, ale aj skutočnosťou, že žije sama bez otca maloletého, keďže tento je vo väzbe a neprispieva na výživu maloletého dieťaťa. V konaní bolo nesporne preukázané, že s výchovou mal. detí pomáhajú navrhovatelia, jej rodičia, ktorí podstatnou mierou zabezpečujú výživu týchto mal. detí. Pomoc starých rodičov je nesporne v záujme mal. Marka, a ostatných maloletých detí, keďže vytvára im lepšie podmienky pre život, zvlášť materiálne. V danom prípade však nie je splnená druhá hmotnoprávna podmienka, ktorou je, že žiadny rodič naozaj nemôže, alebo nechce sa o svoje dieťa starať. Samotní navrhovatelia, brat matky mal. dieťaťa zhodne uviedli, že matka sa vie o dieťa postarať, pomáha v domácnosti, v záhrade.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Samotná navrhovateľka uviedla, že dôvodom podania návrhu je tá skutočnosť, že navrhovatelia chcú, aby sa ich dcéra mala lepšie, aby otec mal. detí platil výživné na deti, aby sa nemuseli starať o deti samotní navrhovatelia.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že matka mal.dieťaťa sa môže a chce starať o svoje mal.dieťa a z tohto dôvodu súd návrh zamietol, keďže nie je splnená jedna zo základných hmotnoprávných podmienok pre zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže toto konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde v 3 vyhotoveniach s prílohami.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podľa § 42 ods. 3 O. s. p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa dovolateľ domáha.

Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak účastník dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, môže sa svojho práva domáhať návrhom na vykonania exekúcie.